

OČISTEC

I.

Podle chůze žena. Tak co s tím, tak intelektem
zachrastím, ženu ženu do knihovny, vy hledejte
básně, ihned!

Sneste je do poslední, všechna ta jména zlatě
vyvedená na černém hřbetu, podle dechu je tu
a začte-li se, vyklene tělo, po mostě dovolí přecházet
nad peřejemi, nad roklí, všem vám zachrání životy!

Odbelháte potlučení, krapet zmoklí, ale stále
s vlastním odrazem v zrcadle, pevně bdící ve svém
snu –

II.

I já spím klidně. Však jestli zaúpím či jinak hlesnu,
vězte, že tyto řádky objevila, ach, ano, už podle
chůze, co teď, po peřině i kůže stažena, čili verši vás
nepřikryji a maso na cáry,

ale proč ta žena v poslední mé buňce, v níž zbyla
paměť, proč si drží rostoucí břicho, když mě přijde,
že nevážím nic?